

Vitrăliu

Nichita Stănescu

Umbra ta, lovindu-se de ziduri,
iar se sparge-n cioburi colorate.
Oh, de-aceea m-ai zărit în stradă
adunând pierdutele-i pătrate.

Și s-o fac la loc, în ceasul nopții,
peste geamuri ți le-așez cu grijă,
verzi, albastre, galbene și roșii,
încoifate-n creștet cu o sprijă.

Când te vei trezi, lipiți de geamuri,
arlechini din sticle colorate
vor lăsa prin ei să-ți cadă-n brațe
soarele, mereu la jumătate.